

روایت در فیلم داستانی (جلد اول) ویراست ۲

تُرْجِمَهُ دِيْوِيدْ بُرْدُول

۲۷

نarration in the Fiction Film (1)

Narration

David Bordwell
Translated by: S. A. Tabatabaei
The University of Wisconsin pres

فهرست

لخچه ۴: تئوری زبان‌بندی روایت	۶۱
روایت فیلم به مثابهٔ فرازبان	۶۶
روایت فیلم به مثابهٔ بیان	۷۴
بخش ۲: روایت و شکل فیلم	۸۹
فصل سوم: فعالیت تماشاگر	۹۱
طرحی برای روان‌شناسی ادراک و شناخت فیلم	۹۶
درک روایت	۱۰۴
دیدن و باور کردن	۱۲۲
فصل چهارم: اصول روایتگری	۱۴۳
داستان، پیرنگ، سبک	۱۴۶
تاكیک‌های مربوط به ساخت پیرنگ	۱۵۹
اطلاعات، خودآگاهی، اطلاع‌رسانی	۱۶۹
راوی، مؤلف	۱۸۱
فصل پنجم: گناه، قتل و روایت	۱۸۵
فیلم‌پلیسی	۱۸۶
ملودرام	۲۰۴
فصل ششم: روایت و زمان	۲۱۵
ویژگی‌های ساخت زمانی	۲۲۱
ترتیب زمانی	۲۲۲
بسامد زمانی	۲۲۸
مدت	۲۳۱
روش‌های پرداخت زمانی و نتایج حاصل از آن‌ها	۲۴۹

مقدمه‌ی ناشر	۹
مقدمه‌ی مترجم	۱۰
مقدمه	۱۳
بخش ۱: برخی از نظریه‌های روایت	۲۳
فصل اول: نظریه‌های تقليدی روایت	۲۵
پرسپکتیو به مثابهٔ روایت	۲۸
پرسپکتیو و زاویه‌ی دید در ادبیات	۳۸
شاهد نامرئی	۴۳
آیزنشتاین: روایت به مثابهٔ صحنه‌آرایی	۵۲

می‌گوید یا از زبان شخصیت ساخته و پرداخته‌ی خویش؟ چنین صورت‌بندی‌هایی^۱ به انحصار گوناگون مشکل‌آفرین‌اند و تا کنون نیز جدل و کشمکش درباره‌ی آن‌ها فرونشسته است. من نیز صرفاً، برای تمایز قائل شدن میان دو فرایافت پُراهمیت درباره‌ی روایت، همان تمایز را که ارسسطو قائل شده به کار می‌گیرم. نظریه‌های «زبان‌بنیاد»^۲ روایت را، خواه به لحاظ ادبی و خواه از نظر قیاسی^۳، فعالیتی کلامی و در واقع نوعی «نقل»^۴ تلقی می‌کنند. این نقل ممکن است شفاهی یا کتبی باشد. در فصل دوم، نظریه‌های برجسته‌ی زبان‌بنیادی بررسی خواهد شد که در زمینه‌ی روایت فیلم بیان شده‌اند. نظریه‌های تقییدی روایت را هم‌چون نمایش^۵ یک منظره، یا به سخن دیگر، نوعی «عمل نشان دادن» قلمداد می‌کنند. در ضمن، نباید از نظر دور داشت که چون وجه افتراق (میان نظریه‌های تقییدی و زبان‌بنیاد) فقط درمورد شیوه‌ی تقیید صادق است، هر دو نظریه را می‌شود در هر رسانه‌ای به کار گرفت. اگر شما معتقد باشید که میان روش‌های روایی داستان و نمایش نوعی مشابهت و همانندی برقرار است، چه بسا یکی از نظریه‌های تقییدی را درمورد رمان اختیار کنید و اگر مناظر بصری را قابل قیاس با «انتقال زبانی»^۶ می‌دانید، ممکن است یکی از نظریه‌های زبان‌بنیاد را برگزینید. تمایز ارسسطوی به ما امکان می‌دهد دو سنت اساسی بازنمایی روایت را بایکدیگر مقایسه کنیم و ببینیم چگونه نظریه‌ی فیلم بر اساس هریک از آن‌ها بنا شده است.

فرایافت ارسسطو درباره‌ی تقیید اساساً درمورد نمایش ثئاتری صادق است. بنا به گفته‌ی جرالد الس^۷، قدیمی‌ترین مفهوم تقیید چیزی کم‌ویش چنین بود: «تقیید از موجودات زنده، حیوان و انسان با حرکات بدن و صدا (نه ضرورتاً آواز) و بدون

1. formulations

۲. diegetic: این واژه برگرفته از «*deigesis*»، به معنای حکایت و داستانی است که بیشتر از طریق زبان روایت می‌شود. بدین ترتیب، روایت زبان‌بنیاد قطعه‌ی مقابل روایت تقییدی است که معمولاً از رهگذر نمایش عرضه می‌شود - م.

3. analogically

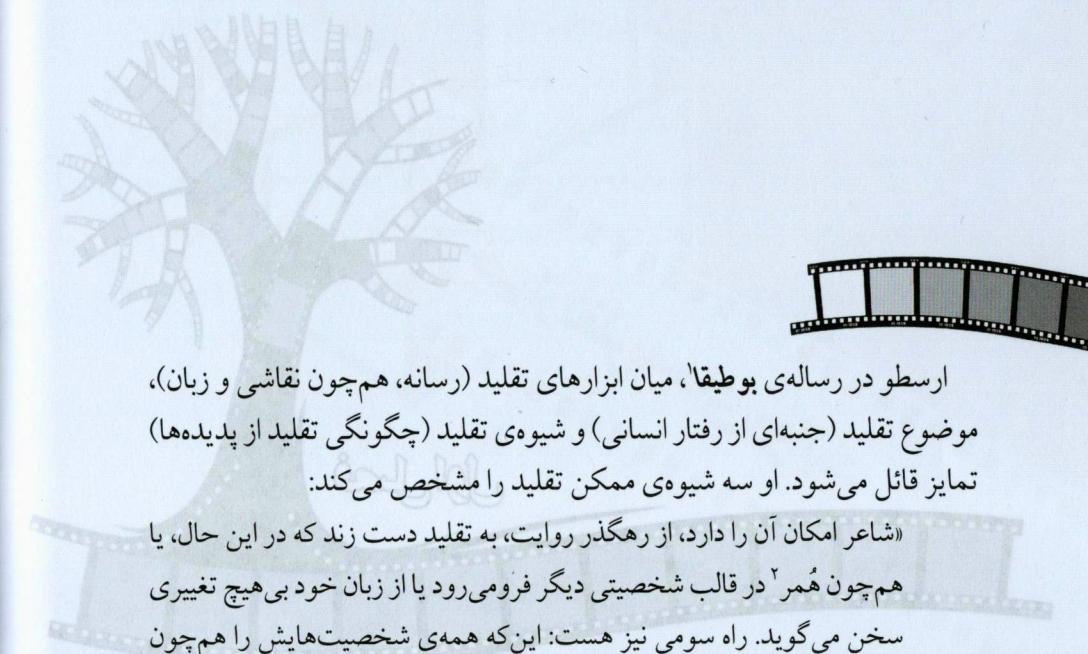
4. telling

5. presentation

6. linguistic transmission

7. Gerald F. Else

8. central linear perspective

ارسطو در رساله‌ی **بوطیقا**^۸، میان ابزارهای تقیید (رسانه، هم‌چون نقاشی و زبان)، موضوع تقیید (جنبه‌ای از رفتار انسانی) و شیوه‌ی تقیید (چگونگی تقیید از پدیده‌ها) تمایز قائل می‌شود. او سه شیوه‌ی ممکن تقیید را مشخص می‌کند:

«شاعر امکان آن را دارد، از رهگذر روایت، به تقیید دست زند که در این حال، یا هم‌چون هُمر^۹ در قالب شخصیتی دیگر فرمی روید یا از زبان خود بی‌هیچ تغییری سخن می‌گوید. راه سومی نیز هست: این که همه‌ی شخصیت‌هایش را هم‌چون افرادی زنده در برابر دیدگان ما مجسم کند» [۱].

پیداست که در اینجا، تفاوت بنیادین میان «گفتن» و «نشان دادن» است. در چارچوب مقوله‌ی گفتن تفاوت دیگری نیز مطرح است: شاعر از زبان خود سخن

۱. Poetika: ترجمه‌ی انگلیسی آن *Poetics* است. نام رساله‌ای از ارسسطو که بوطیقا معرب آن است. هرچند این واژه در فرهنگ اسلامی- ایرانی بهمفهوم صناعت شاعری یا به عبارتی به فن شعر معروف شده، ارسسطو خود در این کتاب عمدتاً نه فقط به شعر و شاعری، که به تقیید و تصویر در هنرهای نمایشی، به ویژه تراثی نیز پرداخته است - م.

2. Homer